

< zitten: Haren was te duur, dus kwam hij hier in het dorp. Ik ben toen al gauw bij hem ingetrokken", vertelt Carlien.

Na een jaar samenwonen ontstond het idee om een huis voor henzelf te bouwen. De grond waarop ze nu met haar gezin woont, was destijds van haar ouders. "Het was een van de laatste kavels in het dorp waar mocht worden gebouwd", vertelt de bewoonster. Ze namen de architecten Veldhoen/Plugge uit Kolham in de arm en het basishuis werd er neergezet. Primaire kleuren speelden toen een grote rol in het interieur.

Bouwen neemt een belangrijke functie in het leven van de familie Knol-Westerdiep in. Peter en Carlien hebben inmiddels samen een bouwbedrijf. Carlien doet de boekhouding en Peter de rest. Wat Carlien qua huis bedenkt, kan Peter met zijn handen maken. Dat maakt hem ongetwijfeld tot de bijna meest ideale man van het hele Noorden. In elk geval voor Carlien.

De eerste grote verbouwing in huize Knol-Westerdiep was in 2004. Carlien droomde van een verbinding tussen het woonhuis en de garage. Uiteindelijk onderging het basishuis een ware metamorfose en groeide het door de jaren heen steeds verder uit. Er is een heel achterhuis aan vast gebouwd en de gehele tuin ging over de kop en werd gemoderniseerd. "We hadden aan de achterkant een kamer met een schuifpui. Die is er uitgegaan en er is een heel vertrek aan gebouwd. Ik wilde graag een glazen wand en een vijver. Die zijn er gekomen."

"Deze keer hebben we architect Pieter Nijburg uit Kolham ingeschakeld. Hij bedacht de leukste dingen: bijvoorbeeld een grote kolom tussen het glas waarin de tv is opgenomen. Ook de schoorstenen zijn kolomvormig en de kolommen komen in het midden van de kamer als kast weer terug. Ik hou erg van symmetrie. Dat geeft rust. Het was trouwens wel een enorme verbouwing. Het resultaat mag er zijn, maar ik ben wel helemaal geflipt."

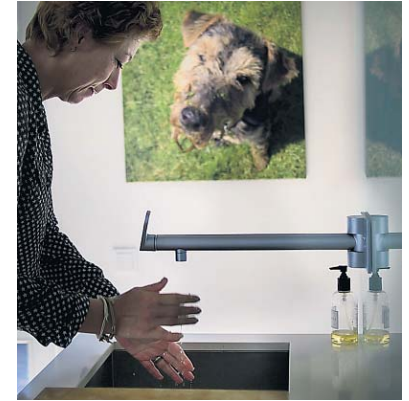
Carlien: "Mijn huis is mijn alles. Het betekent heel veel voor me. Het biedt geborgenheid. My home is my castle, ik word hier gelukkig van. Maar het moet wel goed zijn. Dingen moeten kloppen. Ik weet precies wat ik wil. Overal en altijd ben ik aan het scannen. Wat is mooi? Hoe zou het bij ons staan? Ik ben van de details. Peter van de grote lijnen. Ik ben precies, hij perfectionistisch."

Beneden zijn de woonkamer en de woonkeuken. Alles is strak en design. In het huis-anno-nu domineren taupé en grijs tinten. Op de vloer wordt gebrand marmar afgewisseld met roomwit marmar. Alle basiskleuren zijn op elkaar afgestemd. "Dat geeft rust en harmonie. Ik ben gauw uitgekeken op uitgesproken kleuren." Kleur haalt ze in huis met accessoires, maar liefst niet teveel. "Als er één ding in komt, moet er iets anders uit. Daar ben ik heel neurotisch in. Ik zet niet alles naast elkaar. De meeste huizen staan veel te vol. Weg met die rommel, zou ik zeggen."

In de keuken staat als kleurelement een grote groene glasvaas op het aanrecht. Hij is sterk in zijn eenvoud. De keuken oogt opgeruimd en rustig. Dat komt onder meer doordat Carlien kookt in een steamer, een soort hoge drukpan, die is weggevoerd in een strakke apparatenwand. In het aanrechtblad zijn slechts enkele eenvoudige pitten en een wokbrander verwerkt. Het keukenwerk gebeurt achter een muurtje, zodat je er vanuit de woonkamer geen zicht op de rommel hebt. In die kamer staan designzitmeubelen van onder andere Gerard van den Berg. Beneden is ook een kantoorje gevestigd.

Boven zijn drie slaapkamers, een kleedruimte en twee designbadkamers. Zoon Rens heeft een enorm fotobehang van het inwendige van een computer boven zijn bureau. Op de meisjeskamer van Meike hangt een grote paardenfoto en zijn de kleuren uiteraard roze.

Meike heeft zo haar eigen ideeën als het om woningverbetering gaat. Haar grootste wens is het aanleggen van een paardenlift naar haar kamer, zodat een toekomstig Falabella minipaardje naar boven kan. "Maar ik weet niet of papa dat wil." Vast wel...

Carlien: "My home is my castle. Ik word hier gelukkig van."

